

Effectiveness of Inmate Control Management of Prisons in Area 7

Parinya Sretanyakeaw

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: nong_plus1@hotmail.com

Received: April 30, 2019 Revised: June 27, 2019 Accepted: July 17, 2019

Abstract

This research aims to 1) study the level of the effectiveness of inmates control management of prisons in area 7, and 2) study the administrative factors with a rational relationship with the level of the effectiveness of inmate control management of prisons in area 7. The samples used in this study were 170 correctional officials who serve in Prison 7 from 10 prisons. The data were analyzed by using descriptive statistics: percentage, mean, standard and deviation as well as inferential statistics which were chi-square statistics and multiple regression analysis.

The research results were as follows: 1) the overall aspect of the effectiveness of inmate control management of prisons in area 7 was at the highest level. When it was considered into each aspect, the highest level was drug free and peacefulness of inmate control. The highest effectiveness was jail breaking prevention. 2) The overall picture of administrative factors of inmate control management of prisons in area 7 was at the highest level. When considering each side, the arrangement was shared values, skills, personnel, administrative system, operation system, organization strategy, and organization structure respectively. 3) Management factor regarding organization strategy, organization structure strategy, and administrative system has causal relationship with inmate control management of prisons in area 7 which was significant at .001. In addition, skill aspect has causal relationship with the effectiveness of inmate control management which was at the significant level of .01.

Keywords: Effectiveness, Management, Inmates Control

ประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7

ปริญญญา ศรีธัญญแก้ว

นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: nong_plus1@hotmail.com

ได้รับบทความ: 30 เมษายน 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 27 มิถุนายน 2562 ตอรับตีพิมพ์: 17 กรกฎาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 2) ศึกษาปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำเขต 7 จำนวน 10 เรือนจำ จำนวน 170 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังเรือนจำในเขต 7 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายด้านมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรือนจำปลอดจากปัญหาเสพติดฯ ควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี 2) ปัจจัยการบริหารในการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ค่านิยมร่วม ทักษะ บุคลากร รูปแบบการบริหารจัดการ ระบบการปฏิบัติงาน กลยุทธ์องค์กร และโครงสร้างองค์กร 3) ปัจจัยการบริหารด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร และด้านรูปแบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านทักษะมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การบริหาร, การควบคุมผู้ต้องขัง

บทนำ

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรมและอยู่ในกระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วย ตำรวจ อัยการ ศาลยุติธรรมและราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์มีภารกิจหลัก 2 ประการคือ ควบคุมและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังตามหลักมาตรฐานสากลและพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ทั้งนี้ครอบคลุมถึงการแก้ไขปัญหายาเสพติดฯ และโทรศัพท์มือถือในเรือนจำ (กรมราชทัณฑ์, 2558, หน้า 6-8) กระบวนการดำเนินงานของกรมราชทัณฑ์คือ การปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลหรือการบังคับคดี ซึ่งดำเนินการโดยเจ้าพนักงานเรือนจำ มีวัตถุประสงค์เพื่อการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนีและลงโทษหรือการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้สามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดี โดยมีกระบวนการปฏิบัติที่ต่อเนื่องนับจากที่ได้รับตัวผู้ต้องขังไว้ในเรือนจำ จนถึงการปล่อยตัวผู้ต้องขัง ครอบคลุมภารกิจด้านการจัดบริการ อบรมแก้ไขและควบคุมดูแลผู้ต้องขังให้อยู่ในระเบียบวินัยและไม่หลบหนีภายใต้หลักการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และมีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานโดยยึดหลักกฎหมายและระเบียบต่างๆ ควบคู่ไปกับหลักวิชาการการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการควบคุมผู้ต้องขัง และการจัดอบรมสัมมนาให้แก่เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน (กรมราชทัณฑ์, 2559)

กรมราชทัณฑ์มีแผนปฏิรูปราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ.2559-2562 ที่เกิดจากการมีปัญหการบริหารงานภายใน เช่น ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 300,000 คน ในขณะที่เรือนจำรองรับได้เพียง 110,000 คน สภาวะดังกล่าวส่งผลต่อประสิทธิภาพการควบคุมและการแก้ไขพัฒนาผู้ต้องขัง ปัญหาไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้ต้องขังดังกล่าวคือ เจ้าหน้าที่ 11,000 คน แต่ต้องมีการปฏิบัติงานต่อผู้ต้องขัง 300,000 คน ปัญหาเรือนจำเก่า ชำรุด ทรุดโทรมและแออัด และการใช้เรือนจำเป็นฐานบัญชาการค่ายาเสพติดฯ ปัญหาด้านงบประมาณที่ได้รับจัดสรรให้ดูแลผู้ต้องขังเพียง 190,000 คน ในขณะที่มีผู้ต้องขังที่ต้องควบคุมดูแลกว่า 300,000 คน ผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่อาจส่งผลให้กรมราชทัณฑ์ต้องควบคุมดูแลผู้ต้องขังต่างชาติมากขึ้น รวมทั้งความคาดหวังของสังคมและประชาชนต่อการยกระดับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในมิติต่างๆ ให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล (กรมราชทัณฑ์, 2558, หน้า 1)

การบริหารงานเรือนจำในปัจจุบันยังมีปัญหาการควบคุมดูแลผู้ต้องขังหลายอย่างทั้งปัญหาผู้ต้องขังหลบหนีภายในเรือนจำและหลบหนีภายนอกเรือนจำ การลักลอบนำยาเสพติดฯ และโทรศัพท์มือถือเข้าภายในเรือนจำ เป็นสิ่งที่มีความเชื่อมโยงกับปัญหายาเสพติดฯ ที่แพร่ระบาดในสังคมหากภายในสังคมและภายในเรือนจำ มีอุปสงค์ด้านยาเสพติดฯ หรือมีความต้องการใช้ยาเสพติดฯ จึงเกิดอุปาทานขึ้นเพราะเนื่องจากมีผลตอบแทนสูง ปัญหายาเสพติดฯ ในเรือนจำเป็นปัญหาที่ซ้ำซากไม่สามารถแก้ไขได้หมดในระยะเวลาอันสั้น เพราะเรือนจำ เปรียบเสมือนแหล่งการค้ายาเสพติดฯ แหล่งใหญ่ที่มีทั้งผู้ค้ารายใหญ่ รายย่อย และผู้เสพอยู่ด้วยกัน (กรมราชทัณฑ์, 2559)

ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมผู้ต้องขังมากกว่า 19 ปี ทำให้ได้รับรู้ปัญหาผู้ต้องขังหลบหนีและการก่อความไม่สงบเรียบร้อยภายในเรือนจำ เช่น การก่อการจลาจล การก่อความวุ่นวายการประท้วง การทำลายทรัพย์สินของทางราชการหรือผู้อื่น การทำร้ายชีวิตและร่างกาย การจับและทำร้ายตัวประกัน และการกระทำผิดระเบียบวินัยภายในเรือนจำ เป็นต้น ปัญหาการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่ยังไม่ได้มาตรฐานตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด การปล่อยปละละเลยให้เรือนจำมีสภาพที่ไม่เหมาะสมต่อการควบคุมดูแล

แก้ไขและพัฒนาผู้ต้องขัง ความหย่อนยานในเรื่องระเบียบวินัยของเจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้ต้องขัง และปัญหาอื่นๆ เรือนจำกลางเขาบิน ซึ่งเป็นเรือนจำความมั่นคงสูงสุดที่รับผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมที่ยังเคลื่อนไหวเกี่ยวข้องกับยาเสพติดฯ หรือผู้ต้องขังยากต่อการปกครองทั่วประเทศที่ต้องควบคุมดูแลเป็นพิเศษในแดนความมั่นคงสูงสุด (Supermax) โดยกรมราชทัณฑ์มีข้อกำหนดสำหรับการควบคุมผู้ต้องขังในแดนความมั่นคงสูงสุด ผู้ต้องขังที่ย้ายมาคุมขังที่เรือนจำกลางเขาบินให้เรือนจำกลางเขาบินดำเนินการสอบสวนขยายผล เพื่อเป็นข้อมูลให้เรือนจำฝ่ายย้ายดำเนินการทางวินัยผู้ต้องขังและทางอาญาตามความผิดของผู้ต้องขังนั้นๆ และรายงานกรมราชทัณฑ์ทราบตามระเบียบ จึงทำให้ผู้วิจัยได้รับรู้ถึงปัญหาต่างๆ ในการบริหารงานเรือนจำในการสอบสวนขยายผลหรือสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าว

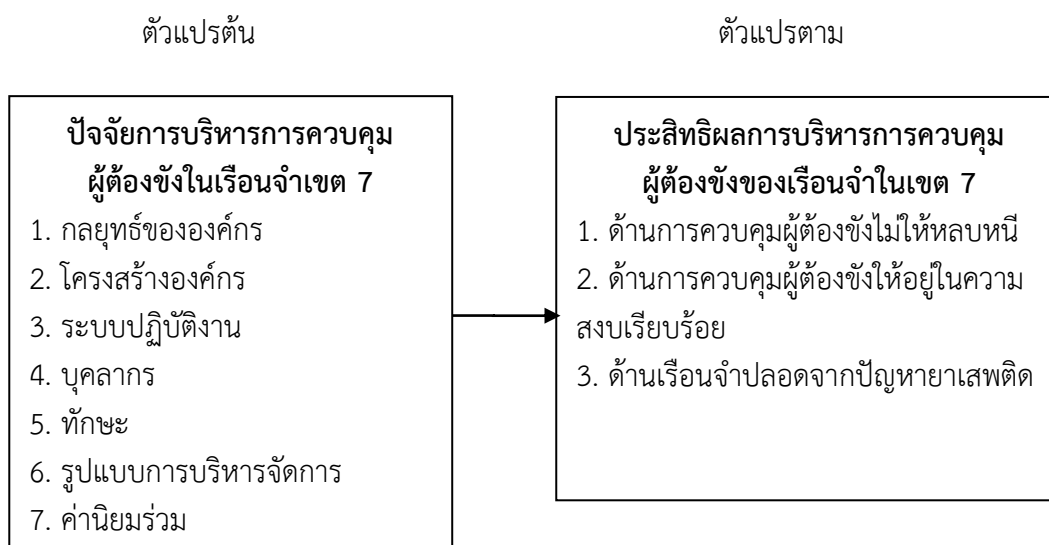
จากสาเหตุของปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้อำนวยการส่วนควบคุมและทัณฑปฏิบัติเรือนจำกลางเขาบิน เกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำ รวมทั้งปัจจัยในการบริหารงานเรือนจำโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลแนวคิดและทฤษฎีปัจจัยการบริหารของ McKinsey 7 – S Framework มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยผลการศึกษาที่ได้จะนำไปปรับใช้ในองค์กรเรือนจำตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ ที่มีลักษณะการปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารเรือนจำต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำ ในเขต 7
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเรื่องประสิทธิผลการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี ด้านการควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย และด้านเรือนจำปลอดจากปัญหายาเสพติดและศึกษาปัจจัยการบริหาร 7 ประการ ได้แก่ กลยุทธ์ขององค์กร โครงสร้างขององค์กร ระบบปฏิบัติงาน บุคลากร ทัชชะ รูปแบบการบริหารจัดการ และค่านิยมร่วม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการเรือนจำในเขต 7 จำนวน 170 คน
 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการเรือนจำในเขต 7 จำนวน 170 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรในการคำนวณของ Green (ณัฐพล ชันธไชย, 2557, หน้า 17-31) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น จึงสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด (Check List) ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5) ตำแหน่ง/ระดับ และ 6) อายุราชการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำเขต 7 ปัจจัยการบริหาร 7 ประการ ได้แก่ กลยุทธ์ขององค์กร โครงสร้างองค์กร ระบบปฏิบัติงาน บุคลากร ทักษะ รูปแบบการบริหารจัดการ และค่านิยมร่วม ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 35 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ได้แก่ ด้านการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี ด้านการควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย และด้านเรือนจำปลอดจากปัญหายาเสพติด ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7

2.2 คุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา รวมถึงภาษาและสำนวนที่ใช้ในแบบสอบถาม

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC = 1.00

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.983

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ เป็นการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นข้าราชการเรือนจำในเขต 7 โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 170 คน ซึ่งใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และติดตามเก็บกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล หลังจากนั้นตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม เพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001-40,000 บาท มีตำแหน่ง/ระดับชำนาญการ/อาวุโส และมีอายุราชการ 21-30 ปี ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ประสิทธิภาพในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังเรือนจำในเขต 7 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายด้านมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรือนจำปลอดจากปัญหาเสพติดฯ และควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี พิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี ในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนีภายในเรือนจำได้ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันผู้ต้องขังหลบหนี โดยเคร่งครัด เรือนจำมีมาตรการป้องกันผู้ต้องขังหลบหนีไว้อย่างชัดเจน และมีการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนีไปจากสถานที่อื่นที่กำหนดอาณาเขตเป็นเรือนจำได้ มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ได้แก่

เจ้าหน้าที่เรือนจำสามารถติดตามจับกุมตัวผู้ต้องขังได้ภายใน 48 ชั่วโมง หากเกิดกรณีผู้ต้องขังหลบหนีไปจากการควบคุม

1.2 ด้านควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย ในภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ผู้ต้องขังประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบวินัยของเรือนจำ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความพร้อมในการปฏิบัติตามแผนป้องกันและระงับเหตุร้ายภายในเรือนจำ และผู้ต้องขังไม่ก่อเหตุร้ายหรือก่อความวุ่นวายภายในเรือนจำ และมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีบทลงโทษและปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่กระทำผิดกฎหมายระเบียบวินัยของเรือนจำอย่างเหมาะสม และมีการเตรียมแผนป้องกันและระงับเหตุร้ายภายในเรือนจำ

1.3 ด้านเรือนจำปลอดจากปัญหาเสพติฯ ในภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ การตรวจสอบสภาวะเจ้าหน้าที่เรือนจำไม่พบสารเสพติฯ เจ้าหน้าที่เรือนจำจุ่มตรวจค้นภายในเรือนจำเป็นประจำตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด การตรวจสอบผู้ต้องขังไม่พบสารเสพติฯ และมีการรายงานผลการจุ่มตรวจค้นภายในเรือนจำทุกครั้งตามความเป็นจริง และมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีหน่วยงานภายนอกเข้าจุ่มตรวจค้นภายในเรือนจำเป็นกรณีพิเศษตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

2. ปัจจัยการบริหารในการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ คำนิยมร่วม ทักษะ บุคลากร รูปแบบการบริหารจัดการ ระบบการปฏิบัติงาน กลยุทธ์องค์กร และโครงสร้างองค์กร ตามลำดับ โดยพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

2.1 ด้านกลยุทธ์องค์กร ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ แผนกลยุทธ์ของเรือนจำมีความสอดคล้องกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของเรือนจำ แผนกลยุทธ์ของเรือนจำมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของเรือนจำ เรือนจำมีการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ และแผนกลยุทธ์ของเรือนจำมีความชัดเจน สามารถถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติได้

2.2 ด้านโครงสร้างองค์กร ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรือนจำจัดแบ่งโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น ส่วน/ฝ่าย/งาน/หมวด/เจ้าหน้าที่ได้อย่างชัดเจน และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ เรือนจำจัดแบ่งโครงสร้างเวรรักษาการณ์ออกเป็นเวรตรวจ/พัศดีเวร/ลูกเวร ได้อย่างครบถ้วน มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งงานต่างๆ ตามภารกิจไว้อย่างชัดเจน สายการบังคับบัญชาตามโครงสร้างการบริหารงานของเรือนจำมีความชัดเจน และมีการประสานความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานระหว่างแต่ละส่วน/ฝ่าย/งาน/หมวดและระดับเจ้าหน้าที่

2.3 ด้านระบบการปฏิบัติงาน ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการตรวจนับยอดผู้ต้องขังอย่างน้อยครบทุก 5 เวลา ตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ มีการเก็บรักษากุญแจ เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ไว้ในที่ปลอดภัย มีการตรวจค้นคน สิ่งของ และยานพาหนะก่อนเข้า-ออกเรือนจำตาม

มาตรการที่กรมราชทัณฑ์กำหนด มีการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อประโยชน์ต่อการควบคุมดูแลผู้ต้องขังที่เหมาะสม และมีการจัดระบบงานด้านการข่าวความเคลื่อนไหวของผู้ต้องขัง

2.4 ด้านบุคลากร ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับการดูแลด้านสวัสดิการต่างๆ เช่น บ้านพัก ข้าวสารอาหารแห้ง อาหารในมือที่ปฏิบัติงานในเรือนจำ เครื่องแบบเป็นต้น และเจ้าหน้าที่เรือนจำมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ได้รับมอบหมาย และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ เจ้าหน้าที่เรือนจำประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในการควบคุมผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับการพัฒนาศักยภาพในการทำงาน เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน เป็นต้น และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่เรือนจำมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับปริมาณงาน

2.5 ด้านทักษะ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความชำนาญในการตรวจค้นคนสิ่งของ ยานพาหนะและอาคารสถานที่ภายในเรือนจำ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังตามที่ได้รับมอบหมาย และเจ้าหน้าที่เรือนจำมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการควบคุมผู้ต้องขัง และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่เรือนจำมีปฏิภาณไหวพริบ และรู้เท่าทันกับพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

2.6 ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้บัญชาการเรือนจำมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในการบริหารงานเรือนจำ ผู้บัญชาการเรือนจำมีความมุ่งมั่นทุ่มเทและเอาใจใส่ในการทำงาน และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ผู้บัญชาการเรือนจำมีการตัดสินใจในการบริหารงานและแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ผู้บัญชาการเรือนจำให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในการบริหารงานเรือนจำ และผู้บัญชาการเรือนจำบริหารงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

2.7 ด้านค่านิยมร่วม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความเสียสละทุ่มเทแรงใจแรงกายในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เจ้าหน้าที่เรือนจำปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และเจ้าหน้าที่เรือนจำมีความจงรักภักดี รักและผูกพันต่อองค์กร และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่เรือนจำควบคุมผู้ต้องขังด้วยความเป็นธรรม เสมอภาค และเท่าเทียมกัน และเจ้าหน้าที่เรือนจำปฏิบัติงานโดยยึดหลักกฎระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด

3. ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 พบว่า ปัจจัยการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากรและด้านรูปแบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านทักษะมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

3.1 ด้านควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี พบว่า ปัจจัยการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านบุคลากรมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านกลยุทธ์องค์กร โครงสร้างองค์กรและระบบปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ด้านควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย พบว่า ปัจจัยการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านโครงสร้างองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านทักษะและรูปแบบการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ด้านเรือนจำปลอดจากปัญหาเสพติฯ พบว่า ปัจจัยการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร และด้านรูปแบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านเรือนจำปลอดจากปัญหาเสพติฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านกลยุทธ์องค์กรมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ด้านเรือนจำปลอดจากปัญหาเสพติฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ได้แก่ ด้านควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี ด้านควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในความสงบเรียบร้อยและด้านเรือนจำปลอดจากปัญหาเสพติฯ ในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำสามารถควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ภายในเรือนจำหรือสถานที่อื่นที่กำหนดอาณาเขตเป็นเรือนจำ เช่น ภายในรถยนต์ขนย้ายผู้ต้องขัง สถานพยาบาลภายนอกที่ผู้ต้องขังรักษาตัว บริเวณศาล โดยไม่ให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปจากการควบคุมของเจ้าหน้าที่เรือนจำจากสถานที่ควบคุมดังกล่าวได้และหากผู้ต้องขังหลบหนีไปได้ ก็สามารถติดตามจับกุมโดยเจ้าหน้าที่เรือนจำภายใน 48 ชั่วโมง เจ้าหน้าที่เรือนจำสามารถควบคุมผู้ต้องขังให้ประพฤติปฏิบัติตนตามกฎระเบียบวินัยของเรือนจำที่กำหนดไว้และไม่ก่อเหตุร้ายหรือก่อความวุ่นวายภายในเรือนจำ เจ้าหน้าที่เรือนจำและผู้ต้องขังทุกคนไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการลักลอบนำยาเสพติฯ เข้าเรือนจำ หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการซื้อขายเสพติฯ ตลอดจนเรือนจำมีมาตรการต่างๆ ในการป้องกันและลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติฯ อย่างเด็ดขาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เตชรัชต์ กัลยา (2552) เรื่องทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อปัจจัยเสี่ยงในการหลบหนีของผู้ต้องขังระหว่างควบคุมไป-กลับศาลและเรือนจำ ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เสี่ยงต่อการหลบหนีของผู้ต้องขังระหว่างควบคุมไป-กลับศาลและเรือนจำ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านเจ้าหน้าที่ส่วนควบคุมผู้ต้องขังไปศาล ด้านตัวผู้ต้องขัง ด้านลักษณะทางกายภาพและด้านการควบคุม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธชัย นามลาบุตร (2555) เรื่องยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำ

ผิวนัยของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำ ผิวนัย พิจารณาจากปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทัณฑสถานฯ ด้านกฎระเบียบ และด้านกำหนดโทษ ภาพรวม ปัจจัยการกระทำ ผิวนัยของผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา คือ ด้านทัณฑสถานฯ ด้านกฎระเบียบ มีปัจจัยการกระทำผิวนัย จัดอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่จัดอยู่ใน ระดับมาก คือ ด้านกำหนดโทษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑล ชนกลีกรรม (2554) เรื่อง ความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานเขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านระบบการควบคุมผู้ต้องขัง ด้านผู้นำ ด้านบุคลากร และด้านการบริหาร ตามลำดับ และความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานเขต 6 ด้านอัตราหลบหนีสำเร็จจากที่ควบคุมหรือคุมขัง ด้านจำนวนครั้งของการก่อเหตุร้ายในที่ควบคุมหรือที่ คุมขังไม่เกินปีละ 2 ครั้งและไม่พบการลักลอบใช้โทรศัพท์เพื่อส่งซื้อขายเสพติดทุกกรณี บรรลุตาม วัตถุประสงค์ทั้งนี้เพราะผลในการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ของเรือนจำและทัณฑสถานได้บรรลุ ตามตัวชี้วัดที่ได้ทำข้อตกลงกับกรมราชทัณฑ์

2. ปัจจัยการบริหารในการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 ได้แก่ ด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านบุคลากร ด้านทักษะ ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ และด้านค่านิยมร่วม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การบริหารการ ควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 มีผู้บัญชาการเรือนจำที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในการบริหารงาน มีความมุ่งมั่นทุ่มเทและเอาใจใส่ในการทำงาน มีการตัดสินใจในการบริหารและแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่าง เหมาะสม มีความโปร่งใส และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในการบริหารเรือนจำ มีการ ดำเนินการตามแผนงาน/โครงการหรือแผนปฏิบัติงานของเรือนจำ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถ มีปฏิภาณไหวพริบ รู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการควบคุมผู้ต้องขัง ปฏิบัติงานโดยยึดหลักกฎระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด ควบคุมผู้ต้องขังด้วยความเป็นธรรม เสมอภาคและ เท่าเทียมกัน มีความจงรักภักดีผูกพันต่อองค์กร มีความเสียสละทุ่มเทแรงใจแรงกายในการปฏิบัติงานที่ ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ดำรงค์ศักดิ์ สอนแก้ว (2551) เรื่องความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ต่อการบริหารงาน ราชทัณฑ์: กรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ต่อการ บริหารงานราชทัณฑ์ของเรือนจำจังหวัดพะเยาในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดคนเข้า ทำงาน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการทำงานประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง และ ด้านการรายงาน อยู่ในระดับมาก กล่าวได้ว่าความพึงพอใจด้านการวางแผน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ การกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ แผนการปฏิบัติการของเรือนจำไว้อย่างชัดเจน มีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมายของเรือนจำ มีแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของเรือนจำและกรมราชทัณฑ์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กัญจน์ บุญมี (2553) เรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เรือนจำต่อระบบการรักษาความปลอดภัยในเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการตรวจค้นช่องทางเข้า-ออกเรือนจำ การรักษาความปลอดภัย ของเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางบางขวาง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง เพราะว่าเรือนจำมีวิธีป้องกันอันตราย ที่จะเกิดจากผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ด้วยความเต็มใจถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับสินบนจากญาติ

ผู้ต้องขังหรือผู้ต้องขังในการที่จะกระทำความผิดกรณีลักลอบยาเสพติดผ่านเข้าออกเรือนจำ มีการตรวจค้นประตูผ่านเข้าออกด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ด้านการรักษาความปลอดภัย มีความคิดเห็นต่อระบบการรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับสูง เพราะว่าลักษณะงานราชทัณฑ์มีความเสี่ยงจากการปฏิบัติในการควบคุมดูแลผู้ต้องขังเจ้าหน้าที่ 1 คน ต่อผู้ต้องขัง 20 คน ซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง จึงต้องมีการกวดขันดูแลรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้นและคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่นตลอดเวลาควบคุมไปกับระบบอินเตอร์คอมภายในเรือนจำที่รวบรวมสื่อสารทั้งหมดในเขตแดนต่างๆ ให้มีความปลอดภัยทั้งผู้คุมและผู้ต้องขัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีรัตน์ ไกรเกตุ (2552) เรื่องทัศนคติของเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางบางขวางต่อกระบวนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำความมั่นคงสูง ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำบางขวางมีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการควบคุมผู้ต้องขัง มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศักดิ์ พันสุภา (2554) เรื่องระดับความผูกพันของเจ้าพนักงานเรือนจำกลางเชียงรายที่มีต่อองค์กร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความผูกพันของเจ้าพนักงานเรือนจำกลางเชียงรายที่มีต่อองค์กร โดยภาพรวมมีความผูกพันอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร รู้สึกยินดีที่องค์กรประสบความสำเร็จและได้ใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ในการทำงานให้กับองค์กร นโยบายขององค์กรที่กำหนดสามารถทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้และองค์กรจะก้าวสู่ความเป็นเลิศในการบริหารได้ในอนาคต

3. ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 โดยพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร และด้านรูปแบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านทักษะมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลในการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำในเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า เรือนจำในเขต 7 มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ของเรือนจำสอดคล้องกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของเรือนจำ มีการจัดแบ่งโครงสร้างการบริหารงานอย่างชัดเจน มีระบบการปฏิบัติงานที่เป็นระเบียบรัดกุมและบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอเหมาะสมกับปริมาณงานและมีศักยภาพในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทกร วิไชยวงศ์ (2552) เรื่องความพร้อมในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาธิบาลของเรือนจำอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาธิบาลของเรือนจำอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย คือ หลักนิติธรรม พบว่า ความพร้อมในการบริหารจัดการฯ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม เรือนจำปฏิบัติหน้าที่โดยเคารพในสิทธิและเสรีภาพของผู้ร่วมงานและเจ้าหน้าที่เรือนจำปฏิบัติหน้าที่ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน หลักคุณธรรม พบว่า ความพร้อมในการบริหารจัดการฯ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เจ้าหน้าที่เรือนจำปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เจ้าหน้าที่เรือนจำส่วนใหญ่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่ หลักความโปร่งใส พบว่า ความพร้อมในการบริหารจัดการฯ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดระเบียบงานไว้อย่างชัดเจน มีการพิจารณาสอบสวนลงโทษกรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดวินัยและข้อบังคับของเรือนจำและเรือนจำมีขั้นตอนการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ สอดคล้อง

กับงานวิจัยของ จาตุรันต์ มงคลคำชาว (2552) เรื่องความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาในเรือนจำกลางอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาในเรือนจำกลางอุดรธานี โดยรวม และเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านสถานที่ ด้านบุคลากร/ครูผู้สอน และด้านสื่อ/อุปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง และผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาในเรือนจำกลางอุดรธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านบุคลากร/ครูผู้สอน ด้านสถานที่ และด้านสื่อ/อุปกรณ์ มากกว่าผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การกำหนดแผนกลยุทธ์ของเรือนจำ นอกจากจะต้องสอดคล้องกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์แล้ว จะต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสภาพความเป็นจริงของเรือนจำนั้นๆ ด้วย
2. เรือนจำควรจัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เวรยามช่วงนอกเวลาราชการปกติให้เหมาะสมตามโครงสร้างเวรยามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพในการควบคุมผู้ต้องขังและความตรากตรำของเจ้าหน้าที่
3. จัดระบบความมั่นคงและความปลอดภัยของเรือนจำ ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานด้านความมั่นคงในพื้นที่
4. ผู้บัญชาการเรือนจำบริหารงานโดยการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเรือนจำทุกคน
5. กรมราชทัณฑ์ควรจัดกำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อการควบคุมผู้ต้องขัง เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำมีความตรากตรำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่
6. เจ้าหน้าที่เรือนจำจะได้รับการพัฒนาทักษะในการทำงาน โดยจะได้รับการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติงานในทุกๆ ด้านของเรือนจำ เพื่อให้มีโอกาสได้ปฏิบัติหน้าที่ในหน้าที่ที่ตนเองทำดีที่สุด รวมทั้งสามารถปฏิบัติหน้าที่ทดแทนกันได้
7. เรือนจำควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมในการรักษากฎอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเรือนจำทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนกลยุทธ์ของเรือนจำ และรับรู้ถึงทิศทางการดำเนินไปของเรือนจำให้ประสบผลสำเร็จ
2. การประเมินผลการปฏิบัติงานโดยปกติผู้บังคับบัญชาตามโครงสร้างประจำเป็นผู้ประเมินผล แต่ควรจะรับฟังข้อคิดเห็นการประเมินจากผู้บังคับบัญชาตามโครงสร้างเวรยามด้วย
3. เรือนจำจะต้องมีการตรวจสอบ กำกับการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ ในการควบคุมผู้ต้องขังอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีอยู่ในระเบียบวินัยและไม่ยุ่งเกี่ยวกับปัญหาเสพติด
4. ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการควบคุมผู้ต้องขังอย่างเข้มงวด

5. เจ้าหน้าที่เรือนจำจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือกฎระเบียบและผลสำเร็จของงานเป็นหลัก
6. เจ้าหน้าที่ควรนำทักษะความสามารถพิเศษต่างๆ นอกเหนือจากที่ใช้ในหน้าที่ประจำมาพัฒนาการบริหารงานของเรือนจำในด้านต่างๆ มากขึ้น
7. ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องปฏิบัติตนทั้งในเรื่องของงาน และเรื่องพฤติกรรมส่วนตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่ศรัทธาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยถึงประสิทธิผลการบริหารการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานเขตอื่นๆ ทั่วทั้งประเทศ
2. ควรศึกษาวิจัยในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานในการควบคุมผู้ต้องขังให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้
3. ควรศึกษาวิจัยในทิศทางของการควบคุมผู้ต้องขังในอนาคต ตามการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม

เอกสารอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2558). คำอธิบายพระราชบัญญัติราชทัณฑ์เรียงมาตรา. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- _____. (2558). รวมกฎหมายราชทัณฑ์ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- _____. (2559). คู่มือเจ้าพนักงานเรือนจำในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- กัญจน์ บุญมี. (2553). ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เรือนจำต่อระบบการรักษาความปลอดภัย
ในเรือนจำกลางบางขวางจังหวัดนนทบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จตุรันต์ มงคุณคำชาว. (2552). ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษา
ในเรือนจำกลางอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐพล ชันธไชย. (2557). Green. S. B. (1991). How many subjects does it take to do a
regression analysis? Multivariate Behavioral Research, 26, 499-510. วารสาร
เกษมบัณฑิต, 15(1), 17-31.
- ดำรงศักดิ์ สอนแก้ว. (2551). ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ต่อการบริหารงานราชทัณฑ์: กรณีศึกษา
เรือนจำจังหวัดพะเยา. การศึกษาอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เตชรัชต์ กัลยา. (2552). ทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อปัจจัยเสี่ยงในการหลบหนีของผู้ต้องขัง
ระหว่างควบคุมไป-กลับศาลและเรือนจำ ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษ
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นนทกร วิไชยวงศ์. (2552). ความพร้อมในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเรือนจำ
อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มณฑล ชันกสิกรรม. (2554). ความสำเร็จในการบริหารระบบการควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำ
และทัณฑสถาน เขต 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุทธชัย นามลาบุตร. (2555). ยุทธศาสตร์การป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังทัณฑสถานวัย
หนุ่มพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- อดิศักดิ์ พันสุภะ. (2554). ระดับความผูกพันของเจ้าพนักงานเรือนจำกลางเชียงรายที่มีต่อองค์กร.
การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อารีรัตน์ ไกรเกตุ. (2552). ทักษะของเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางบางขวางต่อการระบวนการปฏิบัติต่อ
ผู้ต้องขังในเรือนจำความมั่นคงสูง. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.